

Det, der bestaar

Kor Guds Ord bestaar evindeligt. (Ef. 40, 8.)

Dommen.

(Efter Petri.)

Saa fort om Evangeliet i Lukas 19, 41—48 er, idet det nemlig kun indeholder 8 Vers, saa omfattende og rigt er det med Hensyn til sit Indhold. Det, som skete her, havde sin Betydning ikke blot for det daværende Jerusalem, men ogsaa for de senere Tider i Guds Rige her i denne Verden. Der laa nu den store Stad med sine hundredundrede Indbyggere og desuden de fra alle Kanter hidstrømmende Hundredundrede, der var kommen hid for at fejre Paaskefejen. Tænk, hvilken Mennefskrimmel, — og hvor mange af dem havde vel nogen Anelse om, hvad der var at se og høre paa Dilebjerg? Hvor mange var der vel, som havde endog kun en ydre Skudsab om Herrens Rædighed og hans Indtøgt?

Man trævede i sin Næringsvej, en paa sin Ager, en anden med sit Spaandværk, eller man var optagen med Forberedelser til den store Fest, af hvilken nogle ventede sig Fortjeneste, andre atter Fornøjelse. Ja, en saadan Fest maatte i visse Maader ligne et stort Marked, hvilket vi ogsaa kan se af Boderne og Befjelerernes Bode i Forgaarden til Templet. Paa Gaderne lufsig Hærdjel og i Søjene Trælvhed, alle vilde nyde, enhver tænkte paa sit og sig.

Regiør vi os nu ind i denne sitende Folkeshops Trængsel, betragter deres Majn og spørger efter deres Tanker, saa vil vi uden Tvivl finde den største Modstridning mellem denne Mennefskrimmel og ham, der staaer paa Dilebjerg.

Anvender vi nu dette Billede af denne Stad som et Billede paa hele Verden, hvilket meget godt lader sig gøre, saa har vi straks det vedblivende, det uforgængelige i vort Evangelium. Staar ikke Jersereren ogsaa nu i samme Skikkelse for de Steder og Byer, hvor Verdens Børn driver deres Handel og Vandel? Men hans Lyt er til Menneffens Børn, naar han fruer ned paa dem fra Gøigshedsens Høje. Gaar man vel nu paa andre Beje, eller har man andre Sjæle og Tanker, end Folkfejersmen i Jerusalem havde den Gang? Har man Nje for Herren og hans Salighed? Har man Freds- og Gøigshedsstanter?

Al, det er et vemodigt Syn for et troende Hjerte, et mørkt og nedslaaende Billede, naar man fruer ud over Verdens Brimmil og dens aandelige Død. Men dog bør vi ikke unddrage os dette Syn, men hellere med Opmærksomhed vende vore Sjæle og Øren derhen, paa det at disse Ord ikke maa gaa i Døvhedsde paa os, som de gif paa Jerusalem. Lad os gribe den Lærdom, som her gives os; den er med alt sit Mjør dog fuld af Trøst og frelsbringende Kraft.

Og der han kom nær til og saa Staden, siger vor Tekst, græd han over den. Han græd over Staden og dens Glendighed, som han nu saa den for sine Sjæle. Alerede i 3 Aar har han gaaet omkring, gårende vel og hjælpende alle, straffende Stolthed og Syglerier, faldende og vedertraagende de arbejdende og besværende og jorkfyndende det evige Livs Ord. Og paa alle Sjæle, som spørger efter Gud, beviser dette Ord sig som en Guds Kraft til Frelse, for hver den, som tror, og som et Ord, ligesaa nødvendigt og uundværligt for Menneffets Natur og Behov, som Vøset er for Vjet og Morgenduggen for de henvisnende Planter; thi vore Sjæle er stadt ved ham og til ham og finder kun i ham sin Fred.

Han beviser dette i Handling paa de troende ved sin Naade og paa de vantro ved sin Dom. Hvad er nu Fruften af hans Arbejde og Lønner for hans opofrende Kærlighed? Da han kom nær til og saa Staden, græd han over den. Al, Venner, hvad vidner hans Lærere om os? Hans Kærlighed kunde ikke udtale sig mere delta-

lende, end gennem disse Lærere. Naar han intet mere kan udrette til sit Folk Frelse, vil hans Hjerte briste, og han græder over det. Dette beviser, hvor sand og hellig hans Kærlighed er.

Men fortaar da vi disse Lærere, og finder vi os nogen Erkendelse af denne hans Kærlighed? Der staaer skrevet, at han er i Gaar og i Dag den samme, ja til evig Tid, og at han kan ikke fornægtes sig selv. Tror vi da paa denne Kærligheds Følge, og søger vi os dragne til dette Hjerte? Her er Kærlighed; thi den flyder os i Møde i Forbarmelsens Lærere. Her er Kærlighed; thi den tiller intet Krav til os, men tilbyder sig selv helt og for intet. Her er Kærlighed; thi den søger ikke, hvad vort er, men os selv; og det er hans Smerte, at vi hader os selv og Løber mod vor egen Fordærvelse, medens vi har ham saa nær.

Men der er ogsaa en hellig Mjør i denne hans Kærlighed. Thi dersom I ikke vil tro, at jeg er Kristus, da skal I dø i eders Synder; og der, hvor jeg er, kan I ikke komme. Derfor kommer han nu med Lærere til de uluffelige. Al, lad os vel betænke dette! Det gælder her ikke Kærligheder eller Meninger, rigtige eller falske, nyttige eller skadelige, det gælder ikke en Forbedring, Løstning, Forbedling af Sæder eller Levevis, ikke højere udviklet Dannelse og Kultur, eller Fremme af vort jordiske Velvære. Nej, her er Spørgsmaalet om at blive frelst eller fortabt, at blive frelst eller at dø i sine Synder; — og da de hverken vil høre eller se, saa kan Jersereren intet andet gøre end græde over dem.

Og Jesus sagde: Dersom du dog vidste, endog paa denne din Dag, hvad der tjener til din Fred! Men nu er det skjult for dine Sjæle. Den skæffelige Blindhed er, at man ikke ser Jersereren. Denne Blindhed var Jerusalem vederfaren. Der fandtes et Hjerte, som brændte af Kærlighed for dem; de mærkede det ikke. Der var en magtig Naad udstrakt til deres Redning; de saa den ikke, men tumlede fremad paa deres uluffelige Vej og styrkede i Afgienden. Den Stund var nu kommen, da alle de store Løfter og falske Forhaabninger, som dette Folk, fremfor alle andre Folk paa Jorden, havde modtaget, skulde gaa i Døvhedsde; da Guds Varmhjertighed, Sandhed og Herlighed skulde opgaar over dem som et Lys i Mørket. Men deres Sjæle saa det ikke.

Og da de ikke saa det, kom Hjerterne og kaldte en Vold ud om deres Stad, jævned den med Jorden og lod ikke Sten paa Sten tilbage. Og denne timelige Undergang var blot et Teg, et forlyst Teg paa deres evige Undergang. Thi det var ikke en saadan Hjemfagelse, hvorved Herren undertiden vil opvække sine Børns Hjerte eller bevæge Menneffene til at søge og modtage hans Frelses Naade. Nej, dette var Dommen.

Et Folk er modent til Undergang, naar dets offentlige Selligdomme er kommen i Fortald, og dets Liv ikke mere styres og holdes sammen af en hellig Guds Orden. Thi naar Guds Ord og Bud ikke længere taler med Kraft til Samvittigheden og i Samvittigheden, da har den menneffelige Orden mistet sin Grunddold og bliver afmagtig lig over for Ondskabens Begæringer og Kræfter.

Bink for Gennemlæsning af Bibelen i 1917.

Af G. B. C.

Kolosenserbrevet.

Øverne Kolosæ, Hieropolis og Laodikea laa alle tre en Del Njt for Efesus. Kolosæ var den mindste af de tre. Deres Beliggenhed var i Randskabet Hygien, den vestlige Del af Lille-Asien.

Befolkningen i denne Egn var meget blandet. I Særdeleshed var der mange Jøder bosatte i og omkring Øyen Kolosæ.

Naar og hoorledes Evangeliet har naaet frem til disse Øyer, det ved vi ikke med Bestæmthed. Paulus har ikke grundlagt Menigheder i Kolosæ; men efter at Sandhyllighed (Istige Kap. 1, 7) er Epafraas Stifteren af Kolosenser-

menigheden maatte ogsaa af Menighederne i Hieropolis og Laodikea. Den unge Epafraas, Tyfikus, Onesios og Arkippaus var alle fire skønne Ungdomsfigurer i den frydfulde Mission. Epafraas, Tyfikus og Onesios betegner Paulus med Ordene: „elskede“.

Kristi Kærlighed havde vundet Skikkelse i disse unge Mand; det er derfor, at Paulus betegner dem som „elskede Brødre“. Og dette medførte igen, at de var opvækkede Arbejdere i Guds Rige. Hvor er det skønt, naar det kan siges om mange af vore unge Mand og Kvinder, at de er „elskede“; thi det betyder en lys Fremtid for vor Kirke.

Foranledningen til vort Brev er de Erretninger, som Epafraas havde bragt med til Rom om Menigheds Tilstand. Meddelelserne var af blandet Indhold, baade af en glædelig og angstfuld vækkende Art. Truende Uværske var ved at træffe op over de lille-asiatiske Menigheder. Vi husker fra Ap. Gr. Kap. 20, at Paulus omtaler „sære Uløse“, som ikke vilde spare Hjorden. Disse Uløse eller Branglarere var ved at trænge ind i Kolosensermenigheden. Dette er ogsaa en af Besværgelserne, hvorfor Paulus skriver dette forunderlige, rige og hellige Brev.

Det store Hovedbøde, der truede Menigheden, var en Sammenblanding af Jødedom og Hedenkab, der medførte en Forvængelse af den sande Kristendom. Verden tiltrænger Skriftens Kristusbillede, men det raser vor gamle adamittiske Natur imod; thi den er Sovmod; „Kædets Sæns er Kjendskab imod Gud.“

Branglarerdommen i Kolosæ i Særdeleshed betød i, at afladede Kristus sin Gudsoms Glorie, eller sin guddommelige Natur, saa han blot blev et Menneffe, vel nok et fremragende Menneffe, et opvækket Forbillede, men ikke Verdens Forsker og Verdens Frelser. Det er igen og atter igen de samme Angreb mod Kristus ned igennem Tiderne. Men Lovet vare Herrens Navn! jubler Guds levende Menighed: Kristus er min Frelser! Kristus er Verdens Frelser, og der er ingen anden!

Kolosenserbrevet falder lige som maage af Pauli Breve i to Hoveddele med Vers 1—2 af Kap. 1 som en Slags Indledning.

I Vers 1 haaber Paulus sin guddommelige Udvidelse, og Vers 2 udgør den sædvanlige Raades- og Arbejdshilsen.

1. Kap. 1—2 udgør den første Hoveddel. Det er den særlig belærende Del. Hovedtanke kan bedst udtrykkes ved Kap. 2, Vers 9, saalydende: „Thi i ham (Kristus) bor Gudsdommens hele Følge legemlig.“

2. Kap. 3—4, den anden Hoveddel, indeholder en Række af Formaninger til Herrens Menighed. Hovedformaningen er udtrykt i Kap. 3, 1, der lyder saaledes: „Naar I altsaa ere blevene oprejste med Kristus, da søger det, som er ovenligt, hvor Kristus sidder ved Guds højre Haand.“

3. Kap. 5—6, der lyder saaledes: „Thi i ham (Kristus) bleve alle Ting skabte i Himlene og paa Jorden“ — (Kap. 1, 16).

„Og han (Kristus) er forud for alle Ting, og alle Ting bestaar ved ham“ (Kap. 1, 17).

Thi det behagede Gud, at i ham skulde hele Verden bo“ (Kap. 1, 19).

„Kristus i eder, Herlighedens Haab“ (Kap. 1, 27).

I hvem Kristus, alle Visdommens og Kundskabens Statte findes skjulte“ (Kap. 2, 3).

„Og i ham (Kristus) have I eders Følge, ham, som er Hovedet for al Magt og Myndighed“ (Kap. 2, 10).

Ogsaa eder — gjorde han levende tillige med ham, idet han tilgav os alle vore Overtrædelser“ (Kap. 2, 13).

„Kristus er alt og i alle“ (Kap.

3, 11). O, hvilken Frelser vi har! Væser! er han saa din Herre og Frelser?

I anden Hoveddel mærker vi os følgende skønne Bink:

„Søger det, som er ovenligt“ (Kap. 2, 1). „Saa da der da eders jordiske Lemmer“ (Kap. 3, 5).

„Saa iserer eder da som Guds udbalgte, hellige og elskede inderlig Varmhjertighed, Godhed, Indmiggød, Sagtnodighed og Langmodighed“ — Men over alt dette skulle I isere eder Kærligheden, hvilket er Julekommenhedens Bland (Kap. 3, 14, 14). „Og Kristi Fred raade i eders Hjerte“ (Kap. 3, 15).

„Lad Kristi Ord bo rigeligt iblandt eder“ (Kap. 3, 16).

Og alt, hvad I gøre i Ord eller Handling, det gør alt i den Herres Jesu Navn, tænkende Gud og Faderen ved ham“ (Kap. 3, 17). „Væser vedholdende i Bønner, idet I ere arvaagne i den med Tæftheds“ (Kap. 4, 1).

„Eders Tale vare altid med Jndes, krydret med Salt, saa I vide, hoorledes I bør svare enhver Hør“ (Kap. 4, 6).

„Givte herlige Formaninger for os!“ Endelig slutter Apostlen med en Hilsen fra sine trofaste Medarbejdere til Guds Menigheder i Asien og en Hilsen fra sig selv med Ordene: „Naade være med eder!“

Soldaterbrev.

Camp Junction, Kansas,

den 1. Okt. 1917.

Da jeg forlod Blair først i Maaned for at melde mig som Frivillig i Dnsel Sams Hær, lovede jeg Mr. Skov Nielsen, at jeg vilde lade høre fra mig en Gang imellem gennem „Danferen“. Nu er der imidlertid gaaet 5 Maaneder, uden at jeg har ladet høre fra mig, saa jeg er næsten bang for, at Mr. Skov Nielsen har opgivet alt Haab om at høre noget. Nu jeg har ingenlunde glemt mit Løfte, Ligeegyldighed er maasse nærmest Thyd i, at jeg ikke har skrevet i Sommerens Løb.

Da jeg saa forleden Søndag besøgte de nyankomne fra Blair — Nygaard, Nielsen og Rasmussen, opdagede jeg „Danferen“ paa en af deres Senge. I kan tro, at jeg var ikke længe om at faa fat paa den — jeg glædede mig ved at læse den, thi den bragte Nyt fra det Samfund, jeg kom fra, hvor jeg solte mig hjemme. Der er ikke noget, jeg har manglet saa meget i Sommerens Løb som vor lutheriske Kirke. I denne Egn af Kansas har jeg ingen Njagang haft til en saadan og har saaledes maattet gaa til den reformerte Kirke.

Nu, Livet i Dnsel Sams Hær er slet ikke saa galt endda, og efter hvad jeg hører, er det ikke saa lidt forskel paa Hjemmet her og saa Hjemmet i det gamle Land. Jeg har talt med adskillige danske frivillige her, som har aigtent drev Barnepligt i Danmark, og som mener, at Hjemmet her er meget lettere, og Forholdet mellem Officere og Mandskab meget bedre end derhjemme, og her maa vi jo endda tænke paa, at Landet er i Krigstilstand. Jeg sender ikke noget til Hjemmet i Danmark, men det ved jeg, at hvis de danske Soldater bliver saa godt behandlet af deres Officerer, som vi af vore, saa har alle de Klager, jeg har hørt af forhenvarende danske Soldater, været uden Grund.

Hvad Kosten angaar, har vi heller ingen Grund til Klage. Vort Arbejde bestaar væsentlig i Læstning; vi maa jo forberede os til vort Arbejde ved Fronten i Frankrig, eller hvor vi nu bliver sendt hen. Dog har vi ogsaa legemlig Øvelse, sædvanlig et Par Timer om Dagen. Om Morgenen efter „breakfast“ har vi først en halv Time „letting up exercises“, hvorefter er nogenlunde tilsvarende til vordanske Gymnastik; derefter har vi 1½ Time „Drill“, hvilket saa udgør al vor legemlige Øvelse i den Retning. Efter „Drill“ har vi endnu et Par Klasse-Timer for Medicin og en speciel Time for Anatom og en speciel Time for „Pharmasii“, „Nurses“, „Drivers“, „Cooks“ o. s. v.; vi har nemlig frit Valg i disse Tog og kan tage

If You Are a Retailer

you can use this Burroughs Figuring Machine right on the counter where you wrap up the goods. In fact, hundreds of merchants in different lines are using the machine in just that way. Clerks add cash and charge sales on the Burroughs; and every cash customer is handed a machine-printed slip that shows each item of the purchase and a total.

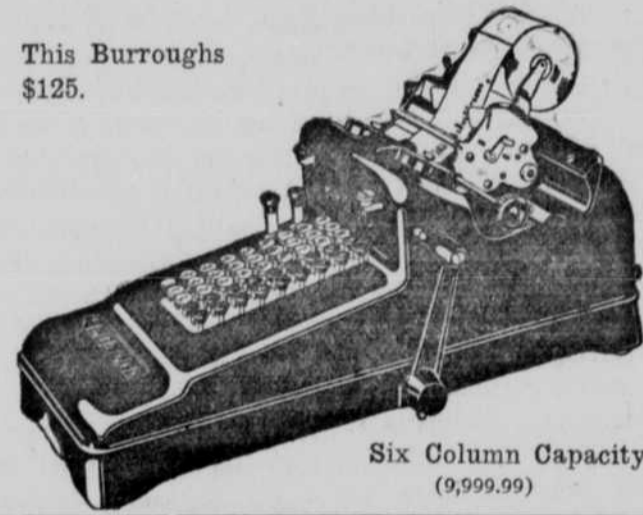
No chance for over-charge or under-charge errors, for the Burroughs can't make a mistake.

Phone or write to our office (address given below) and arrange for a free demonstration.

Burroughs Adding Machine Company

C. E. KNOTTS, Agency Mgr.
436—443 World Herald Bldg.,
Omaha, Nebr.

This Burroughs
\$125.

Six Column Capacity
(9,999.99)

LÆS OG TÆNK OVER DETTE!

I Golden Valley Distriktet, Montana, har vi en Del Sectioner Land, som egner sig ypperligt for Kvægavl og „mixed farming“ i Almindelighed. — Da Kvægavl er en af de mest indbringende Næringskilder, anbefaler vi, at saa mange Skandinaver som muligt vil tage Fordel af vort liberale Tilbud. Prisen paa Landet er meget rimelig og Betalingsvilkårene uhyre lette. Skriv i Dag for fuld Oplysning.

STONDALL TOFTOY COMPANY, Madison, Wis.

VI HAR RESULTATET at udbyde til Salg paa lette Vilkaar, 2280 Acres af udvalgt Farmland, beliggende i Marshall og Pennington Countier.

Dette Land var købt af mig personlig, efter en meget indgaaende Undersøgelse af Jordbundskaaliteten, Jordunderlaget, Vandafløb og Beliggenhed.

I Arealet er der 2 „improved“ Kvart Sectioner, som hver tilbydes til \$40. pr. Acre og 1 meget „improved“ 240 Acres Farm tilbydes til \$52. pr. Acre. Flere Kvart Sectioner til \$25. pr. Acre, og 3 Kvart Sectioner beliggende ved elektrisk Linie til \$33. pr. Acre. Ogsaa 2 gode Kvart Sectioner, der er 9 Mil fra Marked, som tilbydes til \$12.50 pr. Acre. Meget lette Vilkaar gives med lille Udbetaling og 6 pCt. Rente.

Skriv efter nærmere Oplysninger til

JOHN BRATRUD, Thief Rivers Falls, Minn.

af hvad vi ønsker. Anatomien og Fysiologien af det menneffelige Legeme maa vi ogsaa være godt bekendt med; vi skal i. Eff. kunne huse Mængden paa alle Ven i det menneffelige Legeme (der er 206) de store Beskaffenhed og Blods o. s. v. disse unge Mand, saa vi kunde famles med Hørandre om Søndagen. Jeg har tænkt, at hvis jeg kan faa Møderne gennem „Danferen“ eller paa anden Naade, vil jeg oplyse dem her; Camp Junction er jo en stor By; der er Blads til ca. 65,000 Soldater.

Hvor længe vi bliver her er jo ikke let at sige; alle Troppebevægelse bliver jo godt strengt hemmelige paa Grund af tyff Spioneri. Nu, det er vort Haab og Ven til Gud, at Krigen snart maa ophøre, og at der atter maa komme Fred der, hvor Krigen nu raser og over sit blodige og ødelæggende Værk.

M. Christensen.

Field Hospital Co.

Camp Junction, Kansas.

Meddelelse fra Kolonisationskomiteen i N. Dak. Kreds.

Med sidste Efteraars Kredsmøde for N. Dak. Kreds valgtes en Kolonisationskomitee, bestaaende af E. P. Nielsen, Kenmare, N. Dak., C. C. Christensen, Maxton, N. Dak., og underrettede med det Formaal at gøre nyttige Landgøgere bekendt med Forholdene i de allerede bestaaende Kolonier og, som det behøvedes, i de nye. Den (Komiteen) bør tillige søge Oplysning om Muligheder for Dannelse af nye Kolonier og om hvorvidt der foreligger virkelige gode Vetingelser for Dannelsen af saadanne. Komiteen blev endvidere paalagt at give Oplysninger om vort Arbejde gennem „Danferen“. Med Redaktørens Tilladelse vil vi her gøre et Forsøg.

Lad mig allersjæft sige, at der i alle vore allerede bestaaende Ko-